

έροιξε μιὰ κρυφή ματιά.

Παρατήρησα πώς τώρα όχι μόνο με απέφυγε, αλλά και δὲ με κοίταζε. Σκέφθηκα ὅμως ἐγὼ τί ἔπρεπε νὰ κάνω. Νὰ τὴ βρῶ μόνη και νὰ τῆς πῶ τὰ ὡραία λόγια, πού τοὺς εἶχα κάνει πολλές ἐπιδιορθώσεις..

Καὶ τὸ κατόρθωσα. Ἐνα ἀπόγευμα τῆ βροχῆς μόνη νὰ κάθεται σὲ μιὰ μικρὴ ταράτσα δίπλα στὴν πέτρινη σκάλα, πού κάτω, εἶταν τὸ καμαράκι πού εἶχε γίνει κάποτε ὁ παράδεισός μου.

Μέσα στὴ σάλα ἡ μητέρα της, ἡ δικιά μου και κάτι ἄλλες κυρίες μιλοῦσαν, συζητοῦσαν γιὰ τὸν καιρὸ και γιὰ τὰ καλὰ ὑφάσματα..

Οἱ ἀδελφές μου δὲν εἶταν ἐκεῖ.

Ἄνοιξα τὴν πόρτα μὲ τὰ γυαλιά, πού ἀπ' τὸ διάδρομο ἔβγαине κανεῖς στὴν ταρατούλα και παρουσιάστηκα ἔμπρός της.

Σηκώθηκε πού μ' εἶδε σὰ νάδε τὸ σατανά.

— Γιατί σηκωθήκατε, δεσποινίς; τὴ ρώτησα.

— Γιὰ νὰ πάω μέσα...

— Νὰ πάτε, γιατί βλέπω ὅτι σὰς τρομάζω! Ἄν και ἤθελα πρὶν νὰ σὰς πῶ κάτι...

— Μὲ συγχωρεῖτε! Δὲ μπορῶ νὰκούσω τίποτα...

Και κινήθηκε νὰ φύγει. Ἐγὼ παραμέρισα.

— Πηγαίνετε, πηγαίνετε! Εἶνε ἀλήθεια πὼς εἶμαι κουτός!

Μποροῦσα τὰ πάντα, τὸ πᾶν νὰ κάνω γιὰ σὰς!..

Γύρισε, καθὼς ἔφυγε και μὲ εἶδε:

— Τὸ ξέρω, μού εἶπε, τὸδα, τί μπορεῖτε νὰ κάνετε!

Ἄρχισα νὰ τὴν ἀποφεύγω μὲ πείσμα. Ἡ ἀγάπη μου σὰ νάχε γίνεαι πείσμα, μὲκανε νὰ φύγω μὲ κάποιον φόβον μὴ τὴν ἀπαντήσω..

Μιά μέρα ἔμαθα πὼς ἔφυγε γιὰ τὸ νησί της.

Πόσο δυνατὰ μὲ χτύπησε αὐτὸ! Ἄρχισα τότε νὰ μετανοῶ γιατί τῆς φέρθηκα ἔτσι, γιατί δὲν πάλαισα...

Ἐο καιρὸς λένε, τὰ πάντα γιαιτρεῖται, ἡ σβύνει. Σὲ πολλὰ ὅμως δὲ μπορεῖ, τοῦ εἶνε ἀδύνατον και ρίχνει στάχτη μόνο ἡ σωριάζει στάχτη, και φαίνεται ἡ φλόγα νάνε σβυσμένη.

Πέρασαν τρία χρόνια χωρὶς νὰ δῶ τὴν Καλυψώ. Ἡ μητέρα μου και οἱ ἀδελφές μου εἶχαν ἀλληλογραφία μαζί της και τὴ μητέρα της.

Μιά ἀπ' τὲς ἀδελφές μου στὸν τρίτον χρόνο παντρεύτηκε.

— Ἐγὼ κοίταζα ἄλλες κόρες, ἔτρεχα κινηγιωντὰς νέες ἀγάπες.

Και μὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς ἔμπλεξα και δὲ μποροῦσα νὰ ξεφύγω.

Στὸ σπίτι μου αὐτὸ εἶταν γνωστὸ. Χωρὶς νὰ πῶ τίποτα ἐγὼ, ἤξερε, πὼς τὸ γνώριζαν.

Μιά μέρα ἄκουσα στὸ τραπέζι, τὴ μητέρα μου νὰ μιλά γιὰ τὴν νὰ λείει στὸ πατέρα μου γιὰ τὴν ὁμορφιά της, γιὰ τοὺς τρόπους της και τὴ φρονιμάδα της. Εἶπε και πὼς τὴ ζητοῦσαν τώρα πολλοί..

Σηκώθηκε και ἔφερε και μιὰ φωτογραφία της:

— Κοιτάξέ τη. Αὐτὴ ἤθελα νὰ κάνω νύφη! εἶπε στὸν πατέρα μου. Ἀκόμη πιὸ ὡραία ἔγεινε.

— Ναι, εἶνε πολὺ ὡραῖο κορίτσι, εἶπε ὁ πατέρας μου, πάρα πολὺ ὡραῖο!

Και ἡ μητέρα μου ἔπειτα σὲ μέγα:

— Θέλεις νὰ τὴ δῆς;

— Τὴ νὰ τὴν κάνω; ἀπάντησα γὼ, ἐγὼ ἤθελα και ἤθελα νὰ τὴ δῶ...

Μου ἔφερε ἀναστάτωση αὐτὸ. Ἄλλ' ἔφερα τὴν ἡσυχία. Ἡ μητέρα μου, σκέφτηκε, τὴν Καλυψώ και δὲν ξέρεαι πὼς ἡ Καλυψώ μὲ βλέπει σὰ διάβολον, πὼς μὲ περιφρονεῖ. Και καλύτερὰ πού ἔχω μπλέξει, γιατί θάπρωγα καμμιά προσβολάρα!...

Ἄλλ' ἡ μητέρα μου ξακολουθοῦσε κάθε μέρα νὰ λέη γι' αὐτὴ. Και ἔφηνικά μὸλις πέρασε τὸ Πάσχα μιὰ ἀδελφή μου ἔφυγε και πήγε στὸ νησί πού ἔμενε ἡ Καλυψώ.

Ἐγὼ τραβηγμένος ἀπὸ κάποιον πείσμα, ζήτησα τὴν κόρη πού μου ἔδειχνε ἀγάπη, ἀπ' τοὺς γονεῖς της, κ' ἔβαλα και τῶπαν και στὸν πατέρα μου.

Αὐτὴ δὲν ἀρνῆθηκε...

Ἐταν ἤρθε ἡ ἀδελφή μου ἀπ' τὸ νησί, πῆγα νὰ τὴ δῶ. Και ἔφαγκα μού λέει αὐτὰ:

— Τὴ κλάματα ἔκανε ἡ Καλυψώ πού ἔμαθε πού παντρεύτηκες, τί κλάματα! Δὲ μποροῦσαμε νὰ τὴν παρηγορήσουμε! Σὲ εἶχε γιὰ δικὸ της! Δὲν ἤθελε κανέναν ἄλλον. Ἐγὼ τῶξερα...

Πόσο τὰράχτηκα! Ἄ, γιατί νὰ μὴ μού τὸ πεί πρὶν, γιατί νὰ μὴ τὸ ξέρω; Και γιατί νὰ τὸ μάθω τώρα;

Δημοσθένης Ν. Βουτυρῆς

*

Ο ΣΦΥΓΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Θέλετε νὰ δῆτε ποιὸς εἶνε ὁ σφυγμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς γεννήσεως του μέχρι τοῦ θανάτου του; Σὰς παραθέτομε σχετικῶς τὸν κάτωθι πίνακα.

Μετὰ τὴν γέννησιν 130—140 παλμοῦς, ἐνὸς μηνὸς 120, ἐνὸς ἔτους 108—120, 2 ἐτῶν 90—108, 3 ἐτῶν 80—90, 7 ἐτῶν, 85, εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν 80—85, εἰς τὴν ὄριμον ἡλικίαν 70—75 και εἰς τὸ γῆρας 60—65.

Εἰς τὸ Γραφεῖον μας πωλοῦνται πρὸς δρ. 5 ἕκαστον ἀντίτυπον τοῦ 2ου φύλλου τοῦ «Μπουκέτου», τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξαντληθῆι.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΞΑΘΟΝΙΑ

Μ. Δ.

Μία ἀντίθεσι ἀξιοθαύμαστη στὸν κυριαρχοῦντα πανεπιγολετισμὸν, ὑπὸ ἐποψιν ἐμφανίσεως, χαρακτήρος και ἀνατροφῆς. Θὰ ἔλέγαμε ὅτι εἶνε τύπος θελκτικῆς Γκρέτχεν ἂν δὲν ἦτο τὸσον ἐντονῆ και ἐφραστικὴ φυσιογνωμία, συγχρόνως δὲ γλυκυτάτη καστανή, μὲ τὰ πλούσια μαλλιά της, γυρισμένα γύρω ἀπὸ τὸ παιδικὸ κεφάλι της. Τὸ πρόσωπόν της ἔνα μαγικὸ ἀντιφάγγισμα τῆς ψυχῆς της. Ἀμέσως καταλαβαίνει ὅτι πρόκειται γιὰ ἕνα σπάνιον λουλούδι σέρας, πού προϋποθέτει ἀδιάκοπες φροντίδες και περιποίησιν ἐκλεκτικῆς μητρικῆς στοργῆς. Ἐχει σπανίαν πνευματικὴν μόρφωσιν, διαβάσει πολὺ, συγχρόνως θὰ τὴν δῆτε και σὲ κοσμικὰ κέντρα, και τότε ἀκριβῶς θὰ κάμετε τὴν σύγκρισιν μὲ τῆς συνομηλικῆς της, και θὰ τὴν θαυμάσετε γιὰ τὴν παιδιὰτικὴ ἀφέλεια πού τὴν χαρακτηρίζει.

Ἡ Μονταῖν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἶχε ζωηροτάτη κίνησιν ἡ Κηφισιά. Τὰ ξενοδοχεῖα «Σέσιλ» «Κλάριτζ» και «Σπόρτιν Κλόμπ» εἶχαν ὑπερβολικὸν κόσμον, τουαλέττες περίκομψες, ὡραῖες ἐμφανίσεις.

— Εἰς τὸ «Σπόρτιν» τὸ ἀπόγευμα πατινάζισμα και μετὰ χορὸς. Μεταξὺ τῶν παρευρεθεισῶν ἦσαν ἡ κ. Μαλαμίδη μὲ κομψὴν μῶβ τουαλέττα, ἡ Δ)νίς Καπιτοῖνη μὲ σὰξ ἰδιορρυθμον κεντήτῃ τουαλέττα, ἡ κ. Ρετοῖνα, ἡ Δ)νίς Καλλέγγη ὡραιότατη μὲ τουαλέττα λευκὴν και μῶβ καστόρινον καπέλλο, ἡ Δ)νίς Διπλαράκου τουαλέττα μὲ περβάν, ἡ Δ)νίς Κωνσταντινίδη ἐξ Ἀλεξανδρείας τουαλέττα ρὸς παστὲλ, ἡ Δ)νίς Βεζανῆ λευκά, ἡ κ. Σκανανὶ τουαλέττα λευκὴ και μαύρη, ἡ Δ)νίς Φορέστη τουαλέττα μῶβ—ρὸς, ἡ Δ)νίς Λύτσικα πολὺ εὐμορφῆ τουαλέττα πράσινη ἔμπριμῆ. Μιά ξεχωριστὴ ἐμφάνισις τῆς Δ)ίδος Ἐφης Ζιζίνια τουαλέττα Παριζιάνικη κρέπ ρομαῖν κόκκινη.

— Εἰς τὸ «Σέσιλ» τὸ βράδυ ἡ κατὰ Κυριακὴν χορευτικὴ συγκέντρωσις κατὰ τὴν ὁποία κυρίως παρευρίσκονται ἀκριβῶς ὅσαι δὲν κατοικοῦν εἰς τὸ ἀνωτέρω ξενοδοχεῖον.

— Αἱ παραθερίζουσαι εἰς τὸ ἀνωτέρω ξενοδοχεῖον συνήθως τὴν Κυριακὴν παίζουν χαρτιά, και μεταβαίνουν σὲ ἄλλα κοσμικὰ κέντρα.

— Μεταξὺ τῶν διαμενονῶν εἰς τὸ «Σέσιλ» συγκαταλέγονται αἱ οἰκογένειαι Στ. Πεσματζόγλου, Μ. Μελά, Α. Πεσματζόγλου, Κάλπαρη, Βεζανῆ.

— Στὸν χορὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς στὸ ἀνωτέρω ξενοδοχεῖον ἦσαν αἱ κυρίαι και δεσποινίδες, Καπιτοῖνη, Παῖκου, Σταθάκη, Ἀργυροπούλου, Λούρογλου, Σπέντζα, Δημητρακοπούλου, Κουμάνταρον, Λύτσικα, Ξένου, κτλ.

— Εἰς τὸ «Σπόρτιν» τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ ἀπαρτῖα γνωστῶν και ὡραίων κυριῶν. Ξεχωριστὴ σιλουέττα τῆς Δ)ίδος Μικετῆς Ζιζίνια τουαλέττα και μαντῶ μὲ ρουὰ μὲ γούνες ἀσημένιες ἑνάς. Διὰν ἐπιδέξια χορευτρία ἡ κ. Οἰκονομίδη τουαλέττα ρὸς—μῶβ. Ἡ κ. Μελὸν καλαισθητὴ τουαλέττα τῆς κ. Ναοῦμ, ἀπὸ δαντέλλες μὲξ.

— Παραυρέθησαν ἐπίσης ὁ κ. και ἡ κ. Παπάγου, ὁ κ. και ἡ κ. Ναοῦμ, ὁ κ. και ἡ κ. Γεωργαντῆ, ὁ κ. και ἡ κ. Χορῆμη, ὁ κ. και ἡ κ. Μαλαμίδη, ὁ κ. και αἱ δίδες Γ. Κωνσταντινίδη, ὁ κ. και ἡ κ. Ζωχιού, αἱ δίδες Ζέγγελη, ὁ κ. και ἡ κ. Γρυπάρη κτλ.

— Ἐνα νέον κέντρον προσετέθη εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν κοσμικῶν γλεντζέδων. Εἶνε ἕνα μικρὸ ξενοδοχεῖον μετὰξὺ Σκάλας και Διονύσου, φέρει ἕνα παράξενον ἀγγλοελληνικὸν τίτλον. Κάθε βράδυ σταθμεύουν ἐκεῖ ὅχι ὀλίγα αὐτοκίνητα μεταφέροντα κομψὰς Κηφισσιώτισσας, αἱ ὁποῖες πηγαίνουν ἐκεῖ ἄλλες γιὰ νὰ πάρουν τὸ οἶόν των, και ἄλλες γιὰ νὰ γευματίσουν.

— Στὴν Κηφισσιὰ ἡ περισσότερὰς κυρίαι διευθύνουν μόνες των τ' αὐτοκίνητά των, ἀλλὰ αἱ πλέον ἐπιδέξιες σωφῆρ εἶνε ἡ κ. Μ. Μελά, και ἡ κ. Π. Οἰκονομίδη.

— Μία ἔξτρα φαῖν δεξίωσις τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν στὴν Κηφισσιὰ, παρὰ τῆ κ. και τῆ κ. Μόσοβιτς εἰς τὸν κήπον τῆς μαγειρικῆς ἐπαυλῆος των. Προσευρέθησαν παγωμένα φρούτα και καμπανίτης. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἦσαν ἡ κ. και ἡ δις Μεταξῆ ἐκτάκτως χαριτωμένη μὲ τουαλέττα λευκὴ και μὲξ δαντέλλες, μεγάλη καπελλὶν ἐπίσης λευκὴ. Ἡ δις Α. Κυριακὴ πολὺ κομψὴ τουαλέττα πράσινη. Ὁ κ. και ἡ κ. Α. Κυριακοῦ, ἡ δις Α. Κωστή τουαλέττα θαυμασιὰ μὲξ—κρέπ—βενίτζ και δαντέλλες πλέον θαυμάσιες, μικρὸ καπέλλο καστόρινον ὁμοιόχρωμον. Ἡ κ. Ἀποστολίδη τουαλέττα μῶβ.

Ἡ Μονταῖν